

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.98/2013/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év október 22. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége miatt **I.r. vádlott** és társa ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. december 6. napján kihirdetett 43.(III.) Kb.93/2013/19. számú ítéletét **I.r. vádlott** és **II.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja azzal, hogy:

Az elsőfokú tárgyalás első napja 2013. november 29. napja volt, továbbá **I.r. vádlott** születési ideje: ... a személyazonosító okmányának száma pedig helyesen: ...

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. december 06. napján kihirdetett 43(III.)Kb.93/2013/19. számú ítéletével **I.r.** és **II.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 452. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző előjárói intézkedés elmulasztásának vétségében, ezért **I.r. vádlottat** 90 napi tétel, napi tételenként 1.700 forint, **II.r. vádlottat** 90 napi tétel, napi tételenként 2.200 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére azok szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A vádlottakat külön-külön kötelezte 1.350 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az ítéletet mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette.

I.r. vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd a védő törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be védence felmentésre érdekében. Fellebbezésének írásbeli indokolása szerint védence tudata a cselekményről való tudomásszerzéskor egyértelműen nem fogta át és nem is foghatta át, hogy bűncselekmény történt, ezért álláspontja szerint jelentési kötelezettség nem terhelte. Kifejtette, hogy mivel az **I.r. vádlott** terhére rótt bűncselekmény csak szándékosan követhető el, és a vele közölt információk

alapján tudatában nem merült fel, hogy alárendeltje bűncselekményt követett el, ezért részéről szándékos bűncselekmény elkövetéséről nem lehet szó, még a gondatlanság sem róható terhére. Kifejtette továbbá, hogy I.r. vádlott első munkanapját követően jelentette előjárójának II.r. vádlottnak a történeteket, ezért ez okból sem róható terhére az előjárási intézkedés elmulasztásának vétsége. Mindezek alapján védenca bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta, mivel a vád tárgyát képező bűncselekmény törvényi tényállási elemei nem valósultak meg, a vádlott alárendeltje sem bűncselekményt, sem kötelességszegést nem követett el, amellyel kapcsolatban intézkedési kötelezettsége keletkezett volna. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság helyesbítse az elsőfokú ítélet téves megállapításait az első tárgyalási napot, védenca személyigazolvány számát, illetve a rendőri szolgálatának megkezdésének idejét illetően.

II.r. vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd a védő védenca bűncselekmény hiányában, másodsorban pedig büntethetőséget kizáró ok fennállására tekintettel, felmentés érdekében terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésének írásbeli indokolása szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel az iratellenes és tényből további tényre a logika szabályainak megszegésével helytelen következtetést vont le. Indítványozta a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a tényállás kiegészítését oly módon, hogy jelentési kötelezettség védencét már nem terhelte, ezért előjárási intézkedést sem mulasztott el. Álláspontja szerint az iratok alapján megállapítható, hogy valójában I.r. vádlottal történt beszélgetés alapján 2012. május 31-én, vagy június 01-jén szerzett tudomást **tanú1** ügyéről. Ezt követően történt az, hogy előjárójuk őket magához rendelte, amely beszélgetés során kiderült, hogy előjárójuk már tudott az ügyről. Véleménye szerint téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a parancsnok az ügyről csak ezt követően, 2012. június 05-én szerzett tudomást. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen jutott erre a következtetésre. Amennyiben a bíróság mégis azt állapítaná meg, hogy az előjáró csak később jutott megfelelő információ birtokába, védenca akkor is abban a téves feltevésben volt, hogy előjárója már tud az ügyről, ezért nem terhelte jelentési kötelezettség. Felhívta a figyelmet továbbá arra, hogy a parancsnok **tanú1** ügyével kapcsolatban a vizsgálat lefolytatására és a jelentés megtételére I.r. vádlottat utasította, amely tény alapján a jelentési kötelezettség nem a szolgálati út, hanem a parancsnoki utasítás alapján állt fenn. Utalt továbbá arra, hogy **tanú1** büntethetősége szabálysértés vonatkozásában 2012. március 06-án elévült, ezért szintén nem terhelhette az előjárókat jelentési kötelezettség. E tekintetben az elévült cselekmény alkalmatlan tárgy büntetőjogi kategóriaként értékelhető. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a II.r. vádlottat elsősorban bűncselekmény hiányában, másodsorban pedig büntethetőséget kizáró ok fennállására tekintettel mentse fel az ellene emelt vád alól és mellőzze a bűnügyi költségre történő kötelezését.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1216/2013/1. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az

elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében eljárva a tényállást helyesen állapította meg és indokolási kötelezettségének eleget tett. Egyetértett az elsőfokú bíróság jogi értékelő tevékenységével, az elbíráláskor hatályos büntető törvénykönyv alkalmazásával, és a vádlottak cselekményének jogi minősítésével. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben helyes tartamban szabott ki pénzbüntetést.

A másodfokú nyilvános ülésen **I.r. vádlott** védője a fellebbezését és annak írásbeli indokolását változatlan tartalommal fenntartva védence felmentésére tett indítványt, mivel álláspontja szerint védencének nem volt jelentési kötelezettsége.

II.r. vádlott védője írásban előterjesztett fellebbezését változatlanul fenntartotta. Véleménye szerint nem volt olyan intézkedés, amit védence elmulasztott, figyelemmel arra, hogy 2012. június 01-jén szerzett tudomást alárendelje ügyéről. **I.r. vádlott** úgy számolt be védencének, mintha lezárt ügyről lett volna szó. Lopásról, vagy tulajdon elleni szabálysértésről senkinek nem tett említést. Védencének nem lehetett tudomása ezért arról, hogy tulajdon elleni szabálysértés történt, csupán arról, hogy **tanú1-nek** alkohol problémái vannak. Egyéb pletykák pedig nem támaszthatják alá a jelentési kötelezettséget. Figyelemmel arra, hogy olyan időpontban kapta meg az információt, amely utolsó munkanapjára esett, ezért nem állt módjában a vizsgálat lefolytatása. Tudomással bírt továbbá arról, hogy az állományilletékes parancsnok már vizsgálódik az ügyben. Felhívta a figyelmet arra is, hogy kétséget kizáróan nem lehet az időpontokat meghatározni, hogy **tanú2** mikor szerzett tudomást az ún. ... ügyről. Véleménye szerint az is lehetséges, hogy az előjáró már június 01-jét megelőzően erről tudomást szerzett. Ezért nem állapítható meg védence terhére előjárói intézkedés elmulasztásának vétsége, mivel az illetékes előjáró más forrásból a megfelelő információ birtokában volt. Fenntartotta továbbá azon álláspontját is, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás változatlanul hagyása esetén is védence felmentésének van helye, mivel abban a téves feltevésben volt, hogy az előjáró már tudomást szerzett a történetekről. Felhívta a figyelmet arra, hogy védence büntetőjogi felelősségének megállapítása esetén további hátrányokat szenvedne el, elveszítené a főtanácsosi címét. Az ügygel összefüggésben egyébként is alacsonyabb beosztásba került. Fenntartotta védence felmentésére irányuló indítványát.

I.r. vádlott csatlakozott védőjéhez, fenntartva azon álláspontját, hogy nem érzi magát bűnösnek a terhére rótt bűncselekményben.

II.r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kifejtette, hogy legjobb tudása szerint mondta el a történeteket. Amikor alárendelje, **I.r. vádlott** a ... eseményekről beszámolt, számára abból az derült ki, hogy parancsnoka már az ügyben vizsgálatot folytat. Nem érezte magát a továbbiakban kompetensnek saját hatáskörben tett intézkedés megtételére. Kifejtette, hogy nem érzi magát bűnösnek a terhére rótt bűncselekmény elkövetésében.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva járt el, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, melynek során a vádlottak érdemi védekezést tartalmazó vallomását, az általa meghallgatott tanúk vallomását és okirati bizonyítékokat értékelési körébe vonta. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a logika szabályainak megfelelően értékelte a bizonyítékokat, amikor a vádlottak vallomását abban a részében fogadta el, melyet más bizonyítékok is alátámasztottak.

A másodfokú bíróság lényegesnek tartja annak kiemelését, hogy **I.r. vádlott** lényegében terhelő vallomást tett **II.r. vádlott** tekintetében, amikor arról számolt be az eljárás során, hogy előjárója a szabadságról visszatérve beszámolt neki **tanú1** tulajdon elleni szabálysértés gyanúját keltő cselekményéről. Kiemelendő továbbá **tanú2** tanú vallomása, mely szerint amikor 2013. május 31-én a vádlottakat magához rendelte, nem jelezték számára, hogy **tanú1** 2011. szeptember 06-án tulajdon elleni szabálysértés gyanúját keltő cselekményt valósított meg kollégája sérelmére, hanem erről csak ezt követően, **tanú3-tól** szerzett tudomást 2012. június 05-én.

Az előzőekben írtakra is figyelemmel a másodfokú bíróság a Be. 351. § (2) bekezdés a./ pontja alapján az iratok tartalmára, illetve ténybeli következtetés alapján a következőkkel tartja szükségesnek pontosítani az ítélet tényállását.

Az elsőfokú ítélet 3. oldal 1. bekezdését azzal pontosítja, hogy: „**II.r. vádlott** 2011. szeptember 13-a után, de még azelőtt, hogy őt **tanú1** ... ügyében **tanú2** magához rendelte volna, tudomást szerzett alárendeljétől, **I.r. vádlottól** arról, hogy **tanú1** ... tulajdon elleni szabálysértés gyanúját keltő cselekményt valósított meg. Ennek ellenére erről előjáróját, **tanú2**ot nem értesítette, jelentést neki nem tett.”

A másodfokú bíróság észlelte az elsőfokú ítélet pontatlanságait **I.r. vádlott** személyi körülményeivel kapcsolatban, ezért bemutatott személyi okmány, illetve **I.r. vádlott** nyilatkozata alapján az ítéletet a következőkkel pontosítja: „**I.r. vádlott** 1987. július 01-től teljesít hivatásos rendőri szolgálatot”.

E kiegészítésekkel és pontosításokkal az elsőfokú bíróság ítélete már minden mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ekként fogadta el felülbírálata alapjául.

A vádlottak felmentése érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság az alábbiak szerint nem találta alaposnak.

A **II.r. vádlott** védőjének eltérő tényállás megállapítására irányuló indítványa a másodfokú bíróság álláspontja szerint eredményre nem vezethetett. A másodfokú eljárás során **II.r. vádlott** és védője új tényre, vagy bizonyítékra nem hivatkozott, lényegében a bizonyítékok az elsőfokú bíróságétól eltérő mérlegelését

indítványozta. E körbe tartozott az az indítvány, amely arra irányult, hogy a bíróság módosítsa az ítéletben megállapított azon időpontot, amikor II.r. vádlott az intézkedési kötelezettségét megalapozó cselekményről tudomást szerzett. A másodfokú bíróság ugyanakkor korábban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a logika szabályai szerint járt el, amikor ítéletének tényállását megállapította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a bizonyítékok eltérő mérlegelésének és ez alapján eltérő tényállás megállapításának a Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdésében írt feltételei nem állnak fenn. A másodfokú bíróság további bizonyítás lefolytatását nem tartotta szükségesnek, nem találta az ítéletet iratellenesnek, illetve a bizonyítékok mérlegelése során logikai hibát sem vélt felfedezni. A felülmérlegelés előzőekben írt tilalmára figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt, az csak pontosításra szorult az elsőfokú bíróság által megállapított tények alapján.

Az előzőekből adódóan az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy I.r. vádlott előjárója távollétében elmulasztotta a szükséges intézkedés megtételét, amikor haladéktalanul nem tett jelentést **tanú2-nek** a fegyelmi jogkör gyakorlójának **tanú1** ügyében. Ugyanígy mulasztást követett el II.r. vádlott, amikor alárendeltjétől az ügrről tudomást szerzett a szükséges intézkedést nem tette meg, jelentést nem tett, illetve az ügyben további vizsgálódást nem folytatott. Ezért meg sem győződhetett arról, hogy távollétében a szükséges intézkedések megtörténtek-e.

A vádlottak más okból történő felmentésére irányuló indítványok sem foghattak helyt.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság jogi értékelő tevékenységével, továbbá azzal, hogy a Btk. 2. §-ára figyelemmel az elsőfokú bíróság a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvénykönyv alapján járt el, mivel az a vádlottak cselekményének kedvezőbb megítélését teszi lehetővé.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vádlottak az előjárói intézkedési kötelezettségüket megszegték, amikor alárendeltjük szabálysértés, vagy fegyelemsértés gyanúját keltő cselekményről az állományilletékes parancsnoknak nem tettek haladéktalanul jelentést. A Btk. 452. § (1) bekezdés a./ pontjában írt előjárói intézkedés elmulasztásának vétségét az az előjáró követi el, aki előjárói kötelességét megszegve az alárendelt kötelességszegésének, vagy bűncselekményének megakadályozásához, illetve felelősségre vonásához szükséges intézkedést elmulasztja. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottak bűncselekmény törvényi tényállási elemeit megvalósították. I.r. vádlott II.r. vádlott távollétében **tanú1** vonatkozásában előjárói jogokat gyakorolt, és a szükséges intézkedést, adott esetben előjárója felé a jelentési kötelezettségét nem teljesítette, majd II.r. vádlott, aki szintén előjárói jogokat gyakorolt **tanú1** tekintetében, e kötelezettségének szintén nem tett eleget.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem alapos II.r. vádlott büntethetőséget kizáró ok, adott esetben tévedésre történő hivatkozása sem. I.r. vádlott vallomása

szerint II.r. vádlott tudomást szerzett a történetekről, és **tanú2** tanú vallomása alapján megállapítható volt, hogy II.r. vádlott nem gondolhatta, hogy a szabálysértés, illetve fegyelemsértés tekintetében az eljárás már megindult **tanú1**-el szemben. Az irányadó tényállásból tehát nem lehetett arra következtetni, II.r. vádlott tévedésben lett volna a cselekmény elkövetésekor.

Nem találta továbbá alaposnak a másodfokú bíróság a védők azon okfejtését sem, hogy figyelemmel arra, hogy az intézkedési kötelezettséget megalapozó cselekmény már elévült, nem terhelte őket jelentési kötelezettség előljárójuk felé. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ebben az esetben is szükséges az előjáró megfelelő informálása, és a fegyelmi felelősség tekintetében az eljárás megindítása még akkor is, ha az az időmúlásra figyelemmel eredményre nem vezethet.

A másodfokú bíróság tehát maradéktalanul egyetértett azzal, hogy a vádlottak elkövették a Btk. 452. § (1) bekezdés a./ pontjában írt előjárói intézkedés elmulasztásának vétségét.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, és nem tévedett, amikor az eddig kifogástalan szolgálatot ellátó vádlottakkal szemben lehetőséget látott a pénzbüntetés kiszabására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel helyesen határozta meg a pénzbüntetés napi tételeinek számát, és nem tévedett akkor sem, amikor a vádlottak jövedelmi viszonyaihoz mérten meghatározta a pénzbüntetés napi tételének összegét. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az így kiszabott pénzbüntetések alkalmasak arra, hogy elérjék a büntetési célokat, mind I. és II.r. vádlottat visszatartsák hasonló bűncselekmény elkövetésétől.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért helyes indokainál fogva helybenhagyta azzal, hogy pontosította az elsőfokú bíróság ítéletében feltüntetett első tárgyalási nap időpontját, I.r. **vádlott** születési dátumát és személyigazolványának számát.

A másodfokú bíróság végzése a Be. 371. § (1), (3) (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. október 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
s.k.

előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes

szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete I. és II.r. **vádlottak** tekintetében jogerős és végrehajtható.

, 2014. október 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke